

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἐφέντη «*Ἀσμοδαίη*»,

Πολλὰς φορὰς ἐπαρτήρησα ὅτι πῶς ἅμα πάη κανένας σταῖς Φραγκιαῖς, τῷχει σὲ καλὸν νὰ λέη ψέμματα ὅσα μπορεῖ, νομίζοντας ἐμᾶς τοὺς ἄλλους κουτοὺς νὰ τὰ πιστεύωμε. Ἐτσι χθὲς περιμένοντας εἰς τὸ σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρόμου ἄκουσα δυὸ ποῦ μιλοῦσαν, καὶ ὁ ἓνας ἔλεγε τοῦ ἄλλου, πῶς ὅταν ἦταν στὸ Παρίσι, εἶδε δύο ἀνθρώπους κολλημένους ποῦ τοὺς ἔλεγαν οἱ δίδυμοι τοῦ Σιάμη (πατέρας τους, φαίνεται, θὰ ἦτανε αὐτὸς ὁ Κύρ Σιάμης) καὶ πῶς ὅταν ὁ ἓνας ἐκοιμῶταν, ὁ ἄλλος ὄνειρεύονταν καὶ χίλια τέτοια χάλτια: Ὁ ἄλλος ἔχασκε καὶ τὸν ἄκουε.

Ἄμ. ἂν τέτοια πράγματα ἦταν ἀληθινὰ, ἔπρεπε κανεὶς νὰ πιστεύη καὶ ἐκείνους ὅπου λὲν πῶς τρώει ὁ Τομαρόπουλος καὶ χορταίνει ὁ Πεφρωτῆς: Ἔλα Χριστὲ καὶ Παναγιᾶ!

Διάταγμα τῶν Ἀποκρέω

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α΄.

Ἐλέω Συμμαχίας, Ἀντιβασιλεὺς τοῦ Μαρόκου.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν ἡ ἀναψυχὴ, καὶ ὅτι ἀντὶ νὰ ἀναζητῆ αὐτὴ τὴν τέρψιν καὶ τὴν ἐκ τῶν μόχθων τῆς ἐπιστήμης ἀνάπαυλαν εἰς διασκεδάσεις ξένας τῶν σπουδῶν αὐτῆς, εἶναι προτιμώτερον νὰ τῇ παρέχεται ἡ διάχυσις ὑπὸ μορφῇ διδασκαλίας.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν,

Συνιστᾶται παρὰ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου εἰδικὴ ἔδρα τῆς διακωμωδῆσεως τῆς ἱατρικῆς.

Ὁμοίως θέλομεν προσεχῶς ἐκιοποιήσῃ τὰς λοιπὰς σχολὰς, πλὴν τῆς φιλοσοφικῆς, περὶ ἧς ἐλάβομεν πρὸ καιροῦ πρόνοιαν διὰ τοῦ ἐν αὐτῇ διορισμοῦ τοῦ κ. Τζιβανοπούλου.

Ἐν Μαρόκῳ, τῇ 49 Νοεμβρίου. 1875

A. K.

G. M.

ΚΥΡΓΙΑΝΝΗΣ.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Πολλάκις ὁ κ. πρόεδρος, διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ἐπαναλαμβάνει τὴν πρὸς τοὺς κλητῆρας παραγγελίαν «κλείσε τὸ παράθυρον διότι κρυθόνουν οἱ κύριοι δικασταί.» Πολλοὶ ὑπέθεσαν ὅτι ἀληθῶς ὁ κ. πρόεδρος φροντίζει περὶ τῆς υγείας τῶν κυρίων δικαστῶν ἐπειδὴ ὁμοίως εἰς τὸ δικαστήριον παρευρίσκονται καὶ κυρίαί, πιθανώτερον εἶναι ὅτι φροντίζει νὰ κρύψῃ τὴν ἡλικίαν του, θέλων νὰ φανῆ ὅτι ὁ ἴδιος δὲν φοβεῖται ἀκόμη ψύχη καὶ θάληνη.

Κυρίαί τινὲς παρακαλοῦνται θερμῶς νὰ μὴ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, διότι τὰ χάνωσιν οἱ δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως. Δύνανται ν' ἀναγίνσκωσι τὴν ἐπαύριον τὰ πρακτικὰ ἀπὸ τῆς Ἐφημερίδα, ἥτις τότε θὰ περιέχῃ αὐτὰ διεξοδικώτατα.

Παρατηρήθη ὅτι τις ἐκ τῶν μαρτύρων ἱερῶς, ἐξεταζόμενος μετεχειρίζετο εἰς τὴν ὁμιλίαν του ὅλα τὰ ὀνόματα εἰς θηλυκὸν γένος.

Ὅτε ὁ μάρτυς κ. Μέρμιγκας ἐξεταζόμενος ἔλεγεν, ὅτι ὁ Ἀργολίδος αὐτὸς τῷ εἶπε κλαίων πῶς τὸν κατέστρεψεν ὁ πατριώτης του, ἐννοῶν τὸν Νικολόπουλον, ὁ κληρονομήσας Βαλασσόπουλος ἐμειδίασε καὶ ἐφαιδρύνθη τόσον πολὺ, ὥστε ἐθώπευσε τὰς παραγναθίδας του ὡς ἄνθρωπος καθ' ὅλα εὐχαριστημένος.

Λέγουσιν ὅτι θαλάσσιόν τι τέρας γλυκανθὲν ἦ, κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, *μολεθὲν* διὰ τεμαχίου μικροῦ κρέατος ὅπερ ἔτυχε νὰ φάγῃ, ζητεῖ ἤδη μετὰ λύσεως κρέας, καὶ μάλιστα ἀνθρώπινον. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ κατὰ τὰς χειροτονίας τῶν ἀρχιεπισκόπων, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν μαρτύρων. Εἷς, ὁ κουφότερος πάντων, ἔδωκε κατὰ πρῶτον ποσὸν τι εἰς τοὺς ὑπουργοὺς, οὔτοι δὲ *μολεθῆντες* ἔπεσαν ἀκολούθως κατὰ τῶν ἀρχιερέων ὅσιν τὰ *σκυλιὰ* στὸ κᾶρυ, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ μάρτυρος.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Πολλάκις ἐκακολόγησαν τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ὡς ἄμοιρον τῆς δεούσης μουσικῆς ἀναπτύξεως, ὅτι δὲν ἔχει αὐτὴ, ὡς κοινῶς λέγεται. Ἐν ταῖς ἡμέραις ὅμως αὐταῖς ἡ ἀστυνομικὴ πρόνοια τῆς ἡμετέρας πρωτευούσης ἠθέλησεν ἴσως νὰ διαψεύσῃ τὴν κακὴν αὐτὴν φήμην καταλείπουσα ἐπὶ δύο ὀλοκλήρους ἐβδομάδας εἰς αὐστηροτάτην δοκιμασίαν τὴν ἀκμαϊότητα τῶν ἀκουστικῶν ἡμῶν ὄργάνων διὰ τῶν *νταουλιῶν*.

Τὰ μελωδικὰ αὐτὰ ὄργανα ἐν ἀπάσαις ταῖς χώραις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἀφιερῶθησαν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὄρχηστικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἄρκτων οἱ δὲ χωρικοὶ κάτοικοι ψυχροτέρων τινῶν κλιμάτων ἴν' ἀπομακρύνωσι τοὺς λόγους ἀπὸ τὰς ἐστίας των μετεχειρίζονται δύο μέσα: τὰς πυράς καὶ τὸν κρότον τῶν ἡχηρῶν αὐτῶν τυμπάνων ἀκριβῶς τὰ δύο τεκῦτα ἐξαιρετικὰ ἔλλυστρα τῶν εὐθυμούντων εὐδαιμόνων κατοίκων τῆς Κερκωπίας.

Παρὰ τῷ λαῷ. Ἐὰν δὲ ἀτενίσωμεν ὀλίγον ὑψηλότερα εἰς τὰς αἰθούσας τῶν καλλιτέρων τάξεων τῆς κοινωνίας μας, θέλομεν ἀντιληφθῆ τοιαύτην σχέσιν τῶν δύο ὡς εἴρεται στοιχείων, ὅταν τῶν δύο ἐπὶ τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Μάιφαρτ ἐπιγραφῶν: τῆς μὲν λαμπρᾶς χρυσοχάρακτου γερμανικῆς πρὸς τὴν ἐρυθροῦς γράμμασιν πενιχρὰν ἑτέραν ἑλληνικὴν, ἣν ἐπιβλήθεισαν αὐτῷ αἰωνεὶ ἐκ πείσματος κομμικὴν ὑπέταξε τῇ πρώτῃ.

ΠΕΛΑΚΟΥΔΗΣ.